Družička - Simonová/Chladil

Spolu: Šel hoch s družičkou,
napůl dívkou, napůl růžičkou,
za ruce se vedly za vlečkou
a obřad šel dál.

Yveta Simonová: A náhle.
Spolu: On jí stiskne víc,
odváží se dívce šeptem říct,
je to hezký, tak se vést,
tak častěji být si přál.

Yveta: A potom kudy chodil,
tak s ní se vodil jak pán.
Milan Chladil: A tak se zrodil
ten jeho plán.

Yveta: A řekl ji.
Spolu: Šel bych s družičkou,
napůl dívkou, napůl růžičkou,
znovu před ten oltář
jak s nevěstou váženou,
mně souzenou.
Milan: S tou svou družičkou.

Spolu: Hej, hej, sláva jí,
družičku nám dneska vdávají,
ať se tolik nebojí,
vždyť skryta je v závoji.

Yveta: Už v kapli v bílém stojí,
jak anděl v kroji
se zdá.
Milan: A už jsou svoji,
už to tu má.

Yveta: A za nimi.
Spolu: Jdou hoch s družičkou,
napůl dívkou, napůl růžičkou,
možná taky z lásky své
a snad kvůli množení
se ožení.
Milan: Se svou družičkou.

Milan: Se svou družičkou.
Yveta: Hej, hej.
Milan: Se svou družičkou.
Yveta: Hej, hej.
Milan: Se svou družičkou.
Yveta: Hej, hej.
Milan: Se svou družičkou.
Yveta: Hej, hej.